

ikke siden sin Ungdom havde følt sig saa sorgløs som nu. Det er ikke til at forstaa.«

»Det er Kamfer-Indaandingerne. Lad ham endelig faa dem regelmæssigt.«

»Tror Doktoren, at Godsejeren kan komme sig?«

»Det vil jeg ikke udtale mig om. Hvordan staar det til med Appetiten?«

»Det er ogsaa saa forskelligt. I de sidste Dage har den forresten været rigtig god.«

»Sig mig, Frøken Hecht, Godsejeren overholder vel strengt mit Forbud mod Kaffe og al Spirituosa?«

»Godsejeren drikker undertiden lidt Vin for at oplive sig. Det vil han ikke undvære, siger han.«

»Hm! Ja, han er en genstridig Patient. Man mærker paa ham, at han er af gammel Studehandlerslægt. Om hans Bedstefar, den gamle Kammerraad, blev det fortalt, at da han laa paa sit Yderste og Familjen vilde hente Præsten til ham, sagde han: »Fly mig heller min Pib'. Den var dog min go'e Trøster i Livet.« — Naa, men han er altsaa ikke særlig vanskelig at omgaaes?«

»Nej.«

»De har overhovedet ikke haft Grund til Misfor nøjelse med Opholdet?«

»Nej — slet ikke.«

»Saa har De været heldig, Frøken Hecht. Hvor længe er det nu, De har været her? Snart fire Uger,